

Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *DocMorris NV/Apothekerkammer Nordrhein*

(Lieta C-190/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Cilvēkiem paredzētas zāles, kam vajadzīga ārsta recepte – Direktīva 2001/83/EK – Piemērojamība – Aptiekas reklāma pa pastu, kuras mērķis ir nevis ietekmēt klienta izvēli attiecībā uz konkrētām zālēm, bet gan izvēlēties konkrētu aptieku – Reklāmas loterija – Preču brīva aprīte – Valsts tiesiskais regulējums – Aizliegums ārstniecības līdzekļu jomā piedāvāt, reklamēt vai piešķirt priekšrocības un citas reklāmas dāvanas – Tirdzniecības noteikumi, uz kuriem neattiecas LESD 34. pants)

(2021/C 349/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *DocMorris NV*

Atbildētāja: *Apothekerkammer Nordrhein*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/26/ES (2012. gada 25. oktobris), ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nav piemērojama tādām valsts tiesiskajam regulējumam, ar kuru aptiekai, kas pārdod zāles pa pastu, ir aizliegts organizēt reklāmas darbību reklāmas loterijas veidā, kura dalībniekiem sniedz iespēju iegūt ikdienas dzīvē lietojamus priekšmetus, kas nav zāles, un dalība šajā loterijā ir atkarīga no cilvēkiem paredzētu zāļu, kam vajadzīga ārsta recepte, pasūtījuma veikšanas, pievienojot tam šo recepti.
- 2) LESD 34. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā šāds valsts tiesiskais regulējums.

⁽¹⁾ OV C 279, 24.8.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums (*Tribunal de première instance du Luxembourg* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *BJ/État belge*

(Lieta C-241/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Darba ņēmēju brīva pārvietošanās – Kapitāla brīva aprīte – Ienākuma nodoklis – Tiesību akti, kas vērsti uz dubultas nodokļu uzlikšanas novēršanu – Saņemtie ienākumi dalībvalstī, kas nav dzīvesvietas valsts – Atbrīvojuma aprēķina kartība dzīvesvietas dalībvalstī – Konkrētu nodokļu priekšrocību daļējs zaudējums)

(2021/C 349/13)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance du Luxembourg

Pamatlietas puses

Prasītājs: *BJ*

Atbildētāja: *État belge*

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds dalībvalsts nodokļu tiesiskais regulējums, kura piemērošanas rezultātā šajā dalībvalstī dzīvojošs nodokļu maksātājs, aprēķinot ienākuma nodokli minētajā dalībvalstī, daļēji zaudē daļu no tajā piešķirtajām nodokļu priekšrocībām tādēļ, ka šis nodokļu maksātājs, pamatojoties uz to, ka šis nodokļu maksātājs saņem atlīdzību par algotu profesionālu darbību citā dalībvalstī, kas tajā ir aplikama ar nodokli un atbrīvota no nodokļa pirmajā dalībvalstī atbilstoši divpusējai konvencijai par dubultas aplikšanas ar nodokli novēršanu.
- 2) Tas, ka attiecīgais nodokļu maksātājs dzīvesvietas dalībvalstī nesaņem būtiskus ienākumus, neietekmē atbildi, kas sniegta uz pirmo prejudiciālo jautājumu, ja šī dalībvalsts viņam var piešķirt attiecīgās nodokļu priekšrocības.
- 3) Apstākļi, ka saskaņā ar konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu starp dzīvesvietas dalībvalsti un nodarbinātības dalībvalsti attiecīgais nodokļu maksātājs, apliekot ar nodokli viņa ienākumus, ko viņš ir guvis otrajā dalībvalstī, ir izmantojis nodokļu priekšrocības, kas paredzētas tās nodokļu tiesību aktos, neietekmē uz pirmo jautājumu sniegto atbildi, jo ne šī konvencija, ne šīs dzīvesvietas dalībvalsts nodokļu tiesiskais regulējums neparedz, ka šis nodokļu priekšrocības jāņem vērā un tās neietver konkrētas priekšrocības, uz kurām šim nodokļu maksātājam principā ir tiesības dzīvesvietas dalībvalstī.
- 4) Tas, ka nodarbinātības dalībvalstī attiecīgais nodokļu maksātājs ir saņēmis nodokļa samazinājumu vismaz tādā apmērā, kas atbilst nodokļu priekšrocībām, kuras viņš ir zaudējis dzīvesvietas dalībvalstī, neietekmē uz pirmo prejudiciālo jautājumu sniegto atbildi.
- 5) LESD 63. panta 1. punkts un 65. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds dalībvalsts nodokļu tiesiskais regulējums, kura piemērošanas rezultātā šajā dalībvalstī dzīvojošs nodokļu maksātājs zaudē daļu no tās piešķirtajām nodokļu priekšrocībām tādēļ, ka šis nodokļu maksātājs gūst ienākumus no dzīvokļa, kas tam pieder citā dalībvalstī, un kuriem nodoklis ir piemērojams citā dalībvalstī, bet kuri saskaņā ar divpusējo nodokļu konvenciju par nodokļu dubultas uzlikšanas novēršanu ir atbrīvoti no nodokļa pirmajā dalībvalstī.

(¹) OV C 297, 7.9.2020.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 15. jūlija spriedums (*Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) – BEMH, *Conseil national des centres commerciaux/Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales*

(Lieta C-325/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – *Direktīva 2006/123/EK – 14. panta 6. punkts – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – Koleģiālas institūcijas izsniegta tirdzniecības telpu ierīkošanas atļauja – Institūcija, kuras sastāvā darbojas arī kvalificētas personas, kas pārstāv ekonomikas struktūru – Personas, kas iespējami varētu būt ar atļaujas pieprasītāju konkurējoši saimnieciskās darbības subjekti vai šo subjektu pārstāvji – Aizliegums*)

(2021/C 349/14)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājas: BEMH, *Conseil national des centres commerciaux*

Atbildētāji: *Premier ministre, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Relance, Ministre de la cohésion des territoires et des relations avec les collectivités territoriales*